

Oi mikä ihana ilta...

**Musiikinäytelmä ystävydestä,
rehellisyydestä ja toisesta ihmisestä
Suomi-hitteihin**

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Käsikirjoitus:

Johanna Keinänen – Sami Kojonen – Kimmo Virtanen

Tahtiteatteri

© Tahtiteatteri Oy 2014

Versio 4.8

Oi mikä ihana ilta...

Henkilöt

Roolit:

Elina
Ritva
Antero
Wolfgang

Avustajaroolit:

Riikka
Lilli
Pipsa
Ridge
Amadeus
Pappi
Kuvaaja
Adelheid
Mauri
Pikku-Antero
Pikku-Elina
Arnold

Yleisön tullessa sisään Antero on puussa ongella.

Kohtaus 1: Muotinäytös Zurichissä

Elina ja ensemble; muotinäytös menossa. Elina catwalkin sivulla laulaa välillä ja välillä puhuu korvanappiin.

Biisi: Simmarit, sammarit kummarit ja pipo

Elina:

SIMMARIT, DAMDADAA,
SAMMARIT, DAMDADAA,
KUMMARIT, DAMDADAA NIIN JA
PIPO MYÖS

Ensemble:

OLI SIMMARIT, SAMMARIT,
KUMMARIT JA PIPO KUN ENSI
KERRAN SUN MÄ NÄIN OLI
SIMMARIT, SAMMARIT, KUMMARIT
JA PIPO JA TUNSIN PISTON
SYÖMMESSÄIN VÄHÄN
MYÖHEMMIN TAAS SUN KOHTASIN
OLI UUDET VAATTEET MULLAKIN
OLI SIMMARIT, SAMMARIT,
KUMMARIT JA PIPO KUN
ASTELIMME VIEREKKÄIN

Elina:

SIMMARIT, DAMDADAA, SAMMARIT
DAMDADAA, KUMMARIT,
DAMDADAA NIIN JA PIPO MYÖS

No niin vauhtia vauhtia vauhtia siihen
hommaan siellä! Come on come on
come oon. Täällä on catwalk tyhjänä!

Mitä? Ei! Siis ei todellakaan!! Tehkää nyt pliis jotain sille ettei näyttä Lordilta jolla on salihousut mennä väärinpäin jalkaan ja jonka Hankkijan piposta on tarjoiltu kerran käytetty pasta bolognese. Tsiisuus! Ja seuraava malli lavalle äkkiä! GO!

Ensemble:

ME OLIMME KAUNIITA KUMPIKIN JA
ME TIESIMME MYÖSKIN SEN KUN
ILTAISIN KIERSIMME KORTTELIN
KÄSI KÄDESSÄ ASTELLEN SE
HARMITTI TOISIA TIETENKIN
MUTTA NAURATTI MEITÄ VAIN JA
ILTA KUN PEITTYI JO VARJOIHIN
SULTA SUUDELMAN SULTA SAIN

Elina:

Ei! Ei noin! Pliis!!! Tolleen EI VOI
laittaa vyötä! Tule apuun Armani! Ja
nyt seuraava sisään! GO!

Ensemble:

OLI SIMMARIT, SAMMARIT,
KUMMARIT JA PIPO KUN ENSI
KERRAN SUN MÄ NÄIN OLI
SIMMARIT, SAMMARIT, KUMMARIT
JA PIPO JA TUNSIN PISTON
SYÖMMESSÄIN

Elina:

Nyt mä niin kuolen!! Toi näyttää...
Frederikiltä, ei, Anita Hirvoselta, ei...
jotain pahempaa, se näyttää Seppo
Hovilta, ei! Se näyttää mun... äidiltä!!
Mä en voi, en voi kattoo tätä! Ja
käkikellot mukaan lavalle ne on
sponsorikamaa!!

Äitiä muistuttavan asukokonaisuuden näkeminen horjuttaa Elinan henkiseen epävarmuustilaan. Wolfgang saapuu, muotinäytökseen, kohtaavat ja rakastuvat, Elina kertakaikkisesti.

Ensemble:

KUN OSTIVAT VAATTEITA
TOISETKIN EI SE AUTTANUT
TIPPAAKAAN SÄ KANSSANI LIIKUIT
VAIN ILTAISIN JA SE HARMITTI
HEITÄ VAAN EI MUITA ME
HUOMATTU OLLENKAAN EI ME
KATSOTTU SINNE PÄIN SÄ
TARRASIT KYLKEENI TIUKEMPAAN
JA MÄ SILMISTÄS ONNEN NÄIN

Elina:

SIMMARIT, DAMDADAA,
SAMMARIT, DAMDADAA
KUMMARIT, DAMDADAA, NIIN JA
PIPO MYÖS...

Äänet vaimenevat, Lavasteet ja Porukka häviää, kuuluu vain Wolfgangin sylissä kukkuvan käkikellon käki.

Elina:

Ich bin Elina, aus Scandinavia.

Wolfgang:

Elina... aus Scandinavia... Ich bin Wolfgang. Aus Zurich.

Elina:

Wolfgang

Wolfgang:

Elina.

Käkikellot:

Kukkuu.

Kohtaus 2: Ritva ja ilouutinen

*Elinan äiti, Ritva, saapuu
tohkeissaan näyttämölle.*

Ritva:

Häät! Häät! Ja käkikello...
käkikellosukua... ihan oli pakko, pakko
oli käydä pankissa tytöille
kertomassa... Meidän Elukka, siis
Elina, se aika tiukkaan sävyyn vannotti
että en kaikille heti levittelis mutta
eikös pankkialalla ole
vaitiolovelvollisuus.

Kuvitella. Maailman kuuluun
sveitsiläiseen käkikellosukuun sitä nyt
osaksi, minäkin, anoppina, minä,
tämmönen, ihan tavallinen, tavallisella
taustalla. Ei ole mitään Könnejä uudet
sukulaiset, kaikella kunnioituksella
suomalaista kelloammattilaisuutta
kohtaan. Voivat olla aatelisia vaikka
Grimaldeja ainakin geeneiltä, Monaco
siinä ihan kulman takana ja kaikilla
urheiluautot, ja kun niillä on se vietti,
kun se vie, Grimaldeilla, voi voi voi
ovat voineet käydä Sveitsinkin puolella
retkillä on se kauhee se Monacon
Albert ja prinsessa Charlene parka,
semmonen herkkä ja ihana ihminen.

Hääkakku? Schwartzwaldin kakku!
Sama kärsimyksen hiljainen aura on
Charlenella ja Silviällä... mutta meidän
Elukka ei alistu, pärjää, vetää rajat
miehen vietille oli sitten mikä aatelinen
ja mistä ja kirjastosta tämmösen

Sveitsi, Alppien maa opaskirjan, ehtii tutustua kulttuuriin. (*Katsoo opaskirjasta*) Foondyy! Sveitsiläinen perinneruoka! Juustofondyy! 500 hengelle. Täytyy lainata Sirkalta toinen raastin... lilja, ihana kukka eikä ole ihan joka hääkimpussa, tulee oman näkönen, onkohan se miten vaikeeki kieli se sveitsi, viralliset kielet (*katsoo kirjasta*) ranska saksa italia retroromaani, ompas monta, no, suggestopedinen kurssi, pötkötellään, saa rentoutua, loput käsillä, sivistyneitä ihmisiä viettitoiminnoista huolimatta, persoonia, lierihatun hankin, ainoan tyttären häät sentään.

Kohtaus 3:
Elina ja Wolfgang golfkentällä

Umpirakastunut Elina laulaa

Biisi: Jos sä tahdot niin

Elina:

JOS SÄ TAHDOT NIIN OLEN SULLE
JOKU AIVAN MUU JOS SÄ TAHDOT
NIIN OLEN VIRHE JOITA TAPAHTUU
JOS SÄ TAHDOT NIIN, TULEN
JOULUKSI KOTIIN JOS SÄ TAHDOT
NIIN EN ENÄÄ LÄHDE UUSIIN
SOTIIN JOS SÄ TAHDOT NIIN JÄÄN
VAHTIKOIRAKSI OVELLES TAI
PAINAN PÄÄNI SUN POVELLES

*Wolfgang puhuu saksaa,
Elina vastaa suomeksi.*

Wolfgang:

(*saksaksi*) Entä isäsi, mikä hänen nimensä on?

Elina:

Isäni... on kuollut.

Wolfgang:

(saksaksi) Voi rakas ihanaiseni rakkaani, kuinka surullista...

Elina:

Voi ei, ei se mitään, siitä on jo kauan...

Wolfgang:

(saksaksi) Oliko isäsikin kansainvälisessä muotibisneksessä?

Elina:

Aa... no... isä... Mauri oli... kuljetusalalla.

Wolfgang:

(saksaksi) Ah! Logistiikkaa! Bisneksen verenkierto!

Elina:

Bisneksen verenkierto... No voihan sitä niinkin sanoa. Kuule...hani...

Wolfgang:

(saksaksi) Mitä, aarteeni?

Elina:

Jos kuitenkin pidettäis ne häät täällä Sveitsissä.

Wolfgang:

(kiihtyy saksaksi) Mitä? Ei missään tapauksessa! Sukuni kunnia vaatii että häät järjestetään morsiamen kotiprovinssissa, haluan ehdottomasti nähdä millaista elämä on Ruotsissa...

Elina:

(hiljaa) Ei oo Ruotsissa... kun se on Suomi... suopalloo... suodatinkahvia verryttelypukuja ravintolassa... ruskeeta kastiketta... raastepöytä...

Wolfgang:

(jatkaa paasaamista) en voi mennä naimisiin naisen kanssa, jota en tunne, minun on saatava tutustua tulevan vaimoni taustaan, perheeseen, sukuun, perinteisiin...

Elina:

Eikä ole mikään pakko tutustua tulevan puolison taustaan ja perheeseen!! Ethän sä mun taustan kanssa mene naimisiin! Wolfgang!!!

Elina:

JOS SÄ TAHDOT NIIN ET ENÄÄ
KOSKAAN OLE LEVOTON, JOS SÄ
TAHDOT NIIN, KAIKKI MINUN
MYÖSKIN SINUN ON. JOS SÄ
TAHDOT NIIN, OTAN SINUN
USKONTOSI JOS SÄ TAHDOT NIIN
ON MULLE VALHEESIKIN TOSI JOS
SÄ TAHDOT NIIN, MUUTAN
KIRJOILLE ANDORRAAN, JOS
VIELÄ SIELLÄ SUT NÄHDÄ SAAN

Wolfgang:

Elina. Häät Skandinaviassa. Mikään muu ei käy. Piste.

Elina:

SILLÄ ILMAN SINUA HUKUN ÖIHIN
SEKAVIIN JA ILMAN SINUA, NO
NIIN, ILMAN SINUA, OLEN
PUOLITIESSÄ HELVETTIIN JOS SÄ
TAHDOT NIIN... JOS SÄ TAHDOT
NIIN...

Elina:

Okei. Siellä Suomessa voi olla vähän... alkukantaista... ne on siellä vähän... ne on vähän pihalla. Jutuista... ja... ja...trendeistä. Ja noin.

Wolfgang, kuuntele, tarkasti,
Wolfgang. Minä en ole niin kuin he. En
ole. Sano perässä, Wolfgang: sinä et
ole niin kuin he.

Wolfgang:
Sinä et ole niin kuin me.

Elina:
Ei Wolfgang, SINÄ ET OLE NIIN KUIN
HE. HE.

Wolfgang:
Sinä et ole niin kuin he.

Elina:
Niin. En olekaan. En yhtään. Minä en
ole pihalla. Minä olen kartalla.

Wolfgang:
Kartalla? (*saksaksi*) Hyvänen aika,
rakkaani, se oli HOLE IN ONE!

Golfkenttä porukoineen pois.

Kohtaus 4: Antero kaivolla

*Antero edelleen onkimassa
puussa ja huutelee sieltä yleisölle.*

Antero:
Onneks ei tuu kalaa. Kerran sain yhen
ahvenen kun jäi evästään kiinni
koukkuun, nyt oon jättäny koukunkin
pois, pelkkä paino on siiman päässä.
Toivottavasti ei paljon sattunu sitä
ahventa. Tunnetteko yhtä Mauria?
Mauri ei oo sillain nii enää olemassa
niinkun minä tai te siellä, Mauri on
muuttunu osaksi kosmosta. Ennen
Mauri oli vaan kuorma-autossa,
paskakuski kun oli, mutta nyt Mauri on
joka paikassa, on galagsien
pyörteissä, linnunradan sumussa,
havisevissa puitten lehdissä, tai vaikka

koiranpaskassa, joskus syksyllä on selvästi omenissa Mauri, kun niin kivan näkösiä ne punaset ompu, Mauri itte sano mulle kun veteli viimesiä henkäyksiä kun tippu meiän paskakaivoon, että on sitten joka paikassa minun kanssa, kun muuten minulla olis sillain nii ikävä tullu Mauria, kun oli mulle sillain nii kiva ihminen, huolta minusta piti, niin minä oon Antero, terve vaan kaikille.

Tulee alas puusta.

Sain olla mukana Maurin kanssa tyhjentämässä paskakaivojakin, että tuossa järvessäkin on Mauri aaltojen loiskeissa, on tuulen huminassa.. josta tulikin mieleen, että eilen kun kuorin omenaa tuli pipi sormeen, niin viittikkö Mauri puhalttaa..(nostaa sormen tuuleen) kiitos, heti helpotti.

Antero menee.

Kohtaus 5: Kaasopalaveri

Elinan ystävättäret, Lilli, Riikka, Pipsa tapaavat toisensa piknikillä leikkipuistossa. Lilli on lapseton, Riikalla on kauhukaksoset Ridge ja Thorne, ja Pipsalla yksi mököttävä murkku (Amadeus).

Riikka:

Lilli? Mikä sulla on? Sä näytät 1000x pahemmalta kun Brooke silloin kun selvis että Ridge ei ookaan Bridgetin iskä.

Lilli:

Elukka pyys mua kaasoks.

Riikka:

Kaasoks? Meneekö Elukka naimisiin?
Okei. Herrajumala.

Pipsa:

Okei. Huhhuh. Kenenkähän kanssa se... no, lienee sivuseikka. Räkisitkö Amadeus tuonne myötätuuleen kun pitäis ajatella tässä. Kaaso. Huhhuh on melko paha. Miks ihmeessä se pitää häänsä täällä?

Riikka:

Ei se oo puitteista kiinni, se on tunnejuttu, Salkkareiden Lassekin kosi Paulaa Pihlajakadun takapihalla jaksossa 2000...

Pipsa:

Mitähän sinne häihin pistäs päälle... kun se Elina kun sillä on se... se maku.

Lilli:

Sain just ja just siirrettyä väitöstilaisuutta puolella vuodella. Häiden teema on kuulemma valkee ja hopee.

Riikka:

Eiks se ookaan rakkaus se niinku häissä se teema. THORNE YKS!

Lilli:

Miks! Miks mä suostuin!? Ei musta oo kaasoks mä oon jo ite eronnu ja menny uusiin naimisiin ja ero tässä varmaan taas ennen pitkää tuleeki kun alkaa taas mennä ylikierroksille, väitöskirja fuusioenergian käytöstä globaalissa energiataloudessa on huviretki tän kaasokeikan rinnalla.

Pipsa:

Elinallahan on. Sitä. Makua. Ja tottunu...Tasokkaaseen.

Riikka:

Thorne! Kaks!Meidän pitää varmaan keksiä leikkejä sinne. Morsiämenryöstö...

Pipsa:

Onko pakko olla leikkejä? Ku mä inhoon.

Riikka:

Kaikki inhoo. Silti ne on. Thorne! Kolme! Nyt alkaa äiti olla aika vihaaannnen!!

Pipsa:

Amadeus, et viittis, ihan totta. Onks ne aikuisten juhlat?

Lilli:

Lapsia saa tuoda vihkimisen jälkeen 7,5 minuutiks vilkuttamaan hääauton viereen ja niillä pitää olla kukkaseppeleet freesista ja leinikeistä värisävyt löytyy häiden nettisuvuilta mut muihin osuuksiin ei saa tuoda. Ja murrosikäsiä ei saa ollenkaan tuoda.

Riikka:

Thorne, neljä!! Mut miten ne polttarit?

Lilli:

POLTTARIT !!!

Lilli vaipuu epätoivoon.

Riikka:

Nyt kuule Amadeus menet ja viet nää lapset tuohon puun juurelle kattoon vaikka... oravanpoikasia tai jotaki!

Etkös sä joskus ollu partiossa sillon kun sinäkin olit vielä söpö ja kiva!

Pipsa:

Nyt keskitytään. Ei tää nyt niin paha, ole, ne on vaan yhdet häät. Kyllä me pystytään. Häät... on rakkauden juhla.

Riikka:

Niin onki muuten.

Pipsa:

Ja tärkeintä on että ne on sellaset... omannäköset

Ahdistunut hiljaisuus. Hakevat tukea toisistaan.

Ridge:

Äiti! Thorne näytti pippelin!

Lähtevät.

KOHTAUS 5B. Väinö juttelee Maurille.

Väinö kävelee tanssien näyttämön läpi ja linnut lentelee ympärillä.

Antero:

(*Maurille*) Mauri muuten, nyt ei tarvi meidän enää huolehtia Elukasta, se menee vihdoinkin naimisiin. Ritva kerto. Se on semmosena sty-lis-tinä siellä maailmalla, mutta täällä pitävät ne häät. Ai niin Mauri, minä oon muuten sitten kaaso, oon luvannu ja lupaukset pitää aina pitää, niin kun sinä oot opettanu. Mauri, aattele Elukka on taas täällä ja kaikki on niin kun ennen, ihan alkaa nyt tässä itkettää, mutta tanssiminen helpottaa, se on kumma juttu, heti kun alkaa tulla ikävän puoleista tunnetta siälmyksiin, niin ei kun keho liikkeelle. (Yleisölle) Kannattaa kokeilla, suosittelen.

Tanssahtelee pois.

KOHTAUS 6: Hääharjoitus

Elina ja Ritva saapuvat hääpaikalle.

Elina:

Ihan oikeestiko ei oo todellakaan mitään muuta paikkaa. Tällanen ylikokonen painekyllästys oksennus.

Ritva:

Kyllähän tämä nyt.. kato maisemaa... niin kesäinen, herkkä...

Elina:

Äiti Wolfgangilla on rahaa, tää ei oo budjettikysymys. Mitä!! Tähänhän näkyy suoraan uimaranta! Suomalaisia lomavartaloita speedoissa... äiti tää ei niinku mene, tää ei oo muoti-ironinen kommentti tai avant gardee, tää on vaan mautonta, äiti!

Ritva:

Kaikki juhlapaikat oli jo varattu. Tai liian pieniä 500 vieraalle. Te niin nopeesti päätitte, ei ehditty..

Elina:

Mutta äiti täähän on itäsuomalainen kesäteatteri. Mä en kestä. Mä meen niinku naimisiin... once in a lifetime...

Ritva:

Täällä ei oo sillon esitystä ja lavasteetkin saa siirtää juhlien ajaksi, täällä menee sellanen "Oi mikä ihana ilta" esitys, tuotaisko muuten Wolfgang katsomaan sitä joku ilta, näkisi tämän suomalaisen kesäteatteriperinteen..?

Elina:

Äiti, mies joka käy kerran kuussa
Zurichin oopperassa, vietäisiin
suomalaisen peräkylän kesäteatteriin.
Mieti vähän. Entäs vessat? MITÄ!
BAJAMAJOJA??!!!EI KOSKAAN!

Ritva:

Vasta olit sellanen pieni lettipää... ja
nyt...

Elina:

Oliko se Olavinlinna oikeesti ihan
mahdoton? Jos mä soittasin sinne
vielä?

Ritva:

Kun ne oopperajuhlat... Elina, en minä
usko että ne voi niitä enää peruuttaa...

*Lilli, Pipsa ja Riikka saapuvat
pukeutuneina juhlapukuihin.
Pipsalla on Amadeus mukana.*

Lilli:

Tässä me nyt sitten ollaan, kaaso ja
morsiusneidot.

Elina:

Mitä sä Pipsa syöt?

Pipsa:

En mitään... kun nää vaan menee
vaan suuhun nää...

Elina:

Riikka laita paikalleen se, se on
Christian Diorin.

Riikka:

Kenen? Ai onks tää jonkun miehen hame?

Elina:

Se ei oo hame.

Riikka:

Näin lyhyt hame, miehellä... Voi ei pitääks tää palauttaa sille? Voiks tän pestä koneessa, Ridgeltä kaatu tähän pillimehu...

Elina:

Kerrankin kun sais naiset päälleen haute couturea niin sitten ei tajuta... ei vaan tajuta...

Lilli:

Elina, vähän jotenki jännä tää hame, voisinko mä laittaa vaikka suorat housut...

Elina:

Äläkä kyki siinä se päällä! Mun häissä ei voi tehdä tyylikoksia. Lilli, sä oot mun KAASO, tajuatsä, vähän sivistystä pliis!

Lilli:

On vaan niin tosi epämukava päällä...ja kun koko päivä pitää olla ja ehkä käydä vessassakin välillä

Elina:

Ei tarvi käydä vessassa! Sen verran voi rakko venyä ainutkertasena

päivänä ystävän puolesta. Mitä haaskausta... No...

Pipsa:

No mutta hei vaatteista viis, Elina sä meet naimisiin!!

Riikka:

Onnea ihan tosi paljon. Ja ihana nähdä sua. Susta tulee morsian! Aattele! Susta tulee kauniimpi kun mitä Brooke koskaan on ollut! Yksissäkään häissään!

Elina:

Mä en ole ikinä, en koskaan missään nähny yhtä vaikeesti stailattavaa porukkaa! Mä en VOI seistä tollasen rivistön rinnalla hetkeekään (*Pipsalle*) ja mehän sovittiin ettei lapsia.

Pipsa:

Sori oli pakko ottaa se mukaan, kun se heitettiin ulos kesäleiriltä ja yksin sitä ei uskalla jättää.

Ritva:

Ihan tosi nätit ne on minusta. En oo kenenkään muun häissä nähny tollasta. Upeita. Ja minulla olis tämä hattu... sävy sävyyn...

Lilli ei kestä enää ja alkaa vetää nuuskaa.

Elina:

Kuuleppa äiti. Sun mielipiteitäs mä kuuntelen tyylasioissa tasan sen jälkeen kun sä luovut tuosta.

(osoittelee Ritvan vaatteita ja kenkiä)
Ja tuosta. Ja noista. Mä saan äiti
oikeesti migreenin tuosta neuletakista.
Yritätsä olla joku kävelevä optinen
harha? Vai?

Ritva:
Pappi tulee.

Elina:
Mä en niinku pysty kattoon tota hattua.
Se on niinku lihatiski. Kato. Maksaa,
munuaisia, ja luonnonsuolta lierissä.
Uuh. Tää on painajainen, herättäkää
joku mut pliis. (*Lillille*) Onko sulla
nuuska huulessa?

Lilli:
..Saattaa olla...

Ritva:
Elukka, pappi tulee.

Elina:
(*Lillille*) Ota pois se nyt! Mä en kestä
tätä, mä en kestä...

Amadeus:
Hei. Rakastaks sä sitä Wolfkankii.

Elina:
Rakastan.

Amadeus:
Sul ei sit taida olla kummemmin
vaihtoehtoi.

Pappi:
Päivää kaikille. Täällä on kyllä
kaunista ja miten hienoa, että saan
toimittaa ensimmäisen toimitukseni
näin ulkoilmassa. Missäs sulhanen
on?

Elina:

Wolfgang on suunnittelemassa Tim Cookin kanssa digikäkikelloa, ehtii vasta häihin. (Äidille) Ensimmäinen toimitus?

Ritva:

(Kuiskaa) Muut oli varattau, mutta tämä valmistuu jo kahden vuoden päästä.

Pappi:

Ymmärrän. No niin aloitetaanpa. Tähän tehdään alttari, tai sitten tänne, tai.. ja kaaso sekä bestman tulee tänne seisomaan, tai tuonne tai, hetkinen katson kirjasta...

Elina:

Se Bestman vie sit aika paljon tilaa.

Pappi:

Mikä vie tilaa?

Elina:

Bestman, Arnold Swartsenegger.

Hetken hiljaisuus.

Riikka:

Oikeesti?!?

Elina:

Oikeesti joo, (Papille) No löytyykö sieltä kirjasta mitään? ja Lilli se nuuska pois.

Ritva:

Että ihan elokuvatähti tänne..

Elina:

Se on äiti nykyään enemmänkin poliitikko. Jatketaanko nyt..

Riikka:

Mistä ne tuntee?

Elina:

Tapas alpeilla, Arska lähti kiipeemään Itävallasta ja Wolfgang kotoaan Sveitsistä Mont Blancilla Arska sit pelasti Wolfgangin kun se roikku yhdenkäden varassa alppiruususta. Jatketaan nyt jooko jooko.

Ritva:

Mahtuukohan se Vartsennekkeri Anteron hitsaamasta hääportista sisään?

Elina:

Anteron?

Ritva:

Antero lupasi hitsata...

Elina:

Antero?

Riikka:

Kuka se on, joku julkku varmaan sekin! Onks se Emmerdalessa ollu ku sitä mä en ehtiny seuraamaan sen jälkeen kun kaksoset synty.

Ritva:

Antero on sellanen poika, tai siis mieshän se jo tai poika se ehkä kuitenkin enemmän on, kun ei oo ihan sillain kun me muut, on sellanen luonnonlapsi, lapsentasolle jääny raukka, kylähulluksikin sanovat. Meidän Mauri siitä aina huolehti, oli miehen mallina (*Itkee vähän*) Nykyään Antero juttelee Maurille siellä kaivolla mihin Mauri putos. Äitinsä Pirkko yksin sitä hoiti, ei ollu isästä varmaa tietoa. Pahat kielet sanovat, että joku rekkakuski olis. Ja niin Pirkko kerran rantasaunalla pienessä liköörissä

sanoikin luottamuksella minulle, että kuljetusalalta se on tämä lahja rakkaudella siitetty...

Elina:

...Nyt äiti hiljaa ja jatketaan.

Ritva:

..Elina ja Anteroohan oli ihan parhaita kavereita, ihan peppu ja paita olivat, kerrankin muistan kun..

Elina:

HILJAA!!!

Hetken hiljaisuus.

Pappi:

(Lukee kirjasta) Kaaso siis tulee tänne seisomaan, kuka haluaa esittää sulhasta?

Pipsa:

Amadeushan voi, on siitäkkin jotain hyötyä.

Pappi:

Kuka sinut saattaa Elina sulhasen luo, vai tuletteko koko matkan tuolta järvenrannasta yhdes..

Elina alkaa vetää harjoitusta tehokkaasti ja päämäärätietoisesti.

Elina:

Homma menee siis näin, että te pappi seisotte siinä, Lilli seisoo siinä, mutta sellaisessa asennossa, että puvusta tulee esiin sen luonne.. noin ja Äiti istuu tuolla ja ei sitten itke.

Ritva:

Minua itkettä jo nyt...

Elina alkaa laulaa ja käskyttää muita ja muut seuraavat ohjeita.

Biisi:Aina nälkä ja koko ajan jano /
Levottomat jalat / Säkenöivä voima

Elina:

MUL ON AINA NÄLKÄ JA KOKO
AJAN JANO MUL ON AINA KIIRE
SILLÄ AIKAA ON VÄHÄN MUN ON
MENTÄVÄ TAAS VAIKKA JUST
TULIN TÄHÄN

MUL ON AINA NÄLKÄ JA KOKO
AJAN JANO AINA KIIRE, AIKAA ON
VÄHÄN MENTÄVÄ TAAS VAIKKA
JUST TULIN TÄHÄN MUL ON AINA
NÄLKÄ JA KOKO AJAN JANO AINA
NÄLKÄ JA KOKO AJAN JANO

MUL ON AINA NÄLKÄ MUL ON
KOKO AJAN JANO MUN ON
SAATAVA SUT SUN ON SAATAVA
MUT MUN ON PUETTAVA KAIKKI JA
VIELÄ ENEMMÄN

KAIKKI TAHTOO ELÄÄ
SÄKENÖIVÄSTÄ VOIMASTA...

MUL ON LEVOTTOMAT JALAT
LEVOTTOMAT JALAT LEVOTTOMAT
JALAT LEVOTTOMAT JALAT
LEVOTTOMAT...

MUL ON AINA NÄLKÄ JA KOKO
AJAN JANO MUN ON SAATAVA SUT
SUN ON SAATAVA SUT MUN ON
PUETTAVA KAIKKI JA VIELÄ
ENEMMÄN MUL ON AINA NÄLKÄ JA
KOKO AJAN JANO MUL ON
LEVOTTOMAT JALAT LEVOTTOMAT
JALAT AINA NÄLKÄ JA KOKO AJAN
JANO AINA KIIRE AIKAA ON VÄHÄN

Elina:

Onko kysyttävää? (*Lilli laittaa nuuskaa
huuleen*) Lilli, mun kaaso ei voi
nuuskata.

Lilli:
Entäs polttaa?

Elina:
Huoh.Ei. Ja sitten tytöt manikyyriin, säärikarvojen poistoon, kulmakarvojen nyppimiseen, naamankuorintaan, koehäämeikkiin, ripsipidennykseen, bikinivahaukseen, huulirajatatuointiin ja rusketushoitoon.

Morsiusneidot lähtee.

...ja Pappi pitää puheen mutta lyhyen, haluan sen sitten ennakkoon oikoluettavaksi ja ei sitten yritetä olla hauskoja siinä puheessa, kun ei kuitenkaan olla ja ensiksi molemmilla kotimaisilla ja sitten Sveitsin virallisilla kielillä paitsi Retoromaaniksi ei tarvitse.

Pappi:
En minä kyllä ole valmistautunut puhumaan kuin tällä toisella kotimaisella.

Elina:
No valmistaudu. Sitten poistumismarssit ja me lähdetään vesitasolla Wolfgangin kanssa ja te sillä aikaa ohjaatte ihmiset syömään. Mä meen nyt ripsipermanenttiin ja meditoimaan kahdeks minuutiks, ei saa häiritä.

Elina menee. Hiljaisuus.

Ritva:
..Minulla on suggestopedinen kielikurssi, haluatko lainata? Opettelet kaksi virallista, saksan ja ranskan. Sen italian hoidot käsillä. Kiva kuitenkin kun ei sitä Retroromaniaa tarvi.

Pappi:
Amen.

Poistuvat.

Kohtaus 7: Polttarit.

Polttariporukka tulee.

Biisi: Elämältä kaiken sain

TYTÖT:

ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN
KIRKKOON SINUT VIEN KUN AAMU
KOITTAAN, KAKSIN KÄYMME TIEN JA
KELLOT SOITTAAN LUPAAN SULLE
SEN

ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN
SORMUKSEN MÄ VOIN JO TÄNÄÄN
ANTAA, HUNTUASI NOIN SAAT
KOHTA KANTAA LUPAAN SULLE
SEN

ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN EI
ONNEAMME SAA NYT KUKAAN
ESTÄÄ NIIN KUIN TAIVAS MAA, SE
KAIKEN KESTÄÄ, LUPAAN SULLE
SEN

SUN OMAKSENI TÄNÄÄN SAAN EI
VERTAISTASI LÖYDY PÄÄLTÄ
MAAN SUA PÄÄSTÄ EN POIS
MILLOINKAAN MÄ LUPAAN SEN
SUA VAIHDA EN

Lilli:

(Juo) Kukkuu! Nyt kaikki ottaa huikat
ja sanoo kukkuu! Aina kun joku huutaa
kukkuu, pitää ottaa huikat absinttia ja
sanoa kukkuu! Näiden polttareiden
ehdoton teema. Ja nyt painitaan!

Elina:

Mä en voi uskoa, että Lilli sinä, kohta
fuusioenergiasta väitellyt tohtori, oot

mukana keksimässä tällasta.. Sen mä ymmärrän, että Riikka ja Pipsa vois keksiä jotain näin idioottimaista, mutta.. Mä en enää puhu teille.. koskaan.

Riikka:

Mä ehdotin, että oltas puettu sut Seppo Taalasmaaks.

Lilli:

Kukkuu! (*Kaikki juo*)

Riikka:

Ihan hirmu pahaa tää absintti. Ei tätä pysty juomaan. Miks muuten pitää sanoo kukkuu, mä en nyt oikein tajuu, mut mä otan nyt kuitenkin väkisin huikan ja sanon kukkuu. (*Juo*) Kukkuu!

Kaikki paitsi Elina:

Riikka!

Pipsa:

Mikä sanoo Riikka kukkuu?

Riikka:

Ööö.. Käki..

Kaikki paitsi Elina:

Niin..

Riikka:

Ai joo, nyt mä tajusin! Käkikello! Joo hei hyvä idea. Kaunareitten jaksossa 529 Stephanie juotti Brookelle absinttiahia kun yritti tappaa sitä. Elukka otetaas sulle ja käkikelloille.

Kaikki:

(*Juovat*) Kukkuu!

Amadeus:

Mulle kans.

Pipsa:

Mee nyt vaikka tuonne järvenrantaan räkimään.

Lilli:

Etkö sä nyt oikeesti saanu sitä mihinkään?

Pipsa:

Mä oon pahoillani.

Lilli:

Teemana näissä polttareissa on muutenkin Sveitsi ja siksi Riikka me juodaan vaan Sveitsissä kehitettyjä juomia, vaikka tää pahaa onkin, kukkuu! (*Juo*) Kukkuu!

Elina:

On siellä kehitetty muitakin juomia.

Lilli:

En löytäny wikipediasta muuta. Kukkuu! (*Juo*) Kukkuu!
(*Amadeukselle*) Onk sulla nuuskaa?

Riikka:

Ne juustot oli kyllä hyviä ja suklaa.

Pipsa:

Ja röstiperunat ja juustofondue.

Elina:

Ette sit ajatellu yhtään mua, mä en voi ottaa milliäkään vyötärölle ennen häitä.

Amadeus:

Sunhan ei pitäny puhua noille enää.

Elina:

En puhukaan.

Amadeus:

Oo sit hiljaa.

Lilli:

Kukkuu (*Juo*) Kukkuu!

Kaikki painivat yhtä aikaa ja laulavat

ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN, EI
ONNEAMME SAA NYT KUKAAN
ESTÄÄ NIIN KUIN TAIVAS MAA SE
KAIKEN KESTÄÄ, LUPAAN SULLE
SEN.

KAIKEN ELÄMÄLTÄ SAIN SINUT
VIEN AAMU KUN KOITTAAN, KAKSIN
KÄYMMME TIEN LUPAAN SULLE SEN

Antero tulee iloisesti tanssien sisään.

Antero:

HEI! ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN,
SORMUKSEN MÄ VOIN JO TÄNÄÄN
ANTAA HUNTUASI NOIN, SAAN
KOHTA KANTAA, LUPAAN SULLE
SEN

Kaikki kääntyvät katsomaan.

Lilli:

Kuka tilas stripparin?

Riikka:

En.

Pipsa:

Amadeus?

Biisi: Uralin pihlaja

Antero:

NIIN KUIN SEPPELEPÄINEN, VAIN
NUORI MORSIAN ON KUKKII
PIHLAJAHUNTU TUO ALLA
AURINGON

Hämmentynyttä hiljaisuutta.

Biisi: Akselin ja Elinan häävalssi

Antero:

KAUAN KATSOIN, SINUA SYVÄLLE
SILMIIN, KAUAN KATSOIN,
KATSOIN JA AJATTELIN, KENTIES
KERRAN VIHILLE KÄYDÄ SAAMME
KENTIES KERRAN OLET
RINNALLAIN. On ollu niin ikävä
Elukka sua.

*Antero halaa puhallettavassa
sumopuvussa olevaa Elinaa.*

Elina:

Menkääs tytöt vaihtamaan jo
bilevaatteet, mä tuun kohta perässä.

Lilli:

Okei, älä viivy kauan, tässä on vaikka
vielä mitä ohjelmaa.

Elina:

Enää ei puutu kun karaoke.

Pipsa:

Mistä arvasit! Mun idea.

Tytöt lähtevät.

Kohtaus 8: Elina ja Antero

Elina ja Antero jäävät kahdestaan.

Antero:

Kannanko mä sitä huntua sitte, vai
annanko sormuksen, vähän aattelin,
että voisin alttarillekin taluttaa.

Elina:

Antero ei, kun..

Antero:

Oot kyllä Maurin näkönen vielä
enemmän kun pienenä, samanlainen
pottunenäkin.

Elina:

Mulla ei oo pottunenää.

Antero:

On Ihan selvästi.

Elina:

Mun nenässä ei oo mitään vikaa.

Antero:

Eihän siinä vikaa ookka, se on vaan ihan perunan muotonen.

Elina:

Kukaan ei ole koskaan sanonut mulle että minulla olisi..

Antero:

Ei ne sanokaan. Mutta läheiset ihmiset voi sanoo toisilleen asiat sillain niin kun ne on. Sulla on perunan muotonen nenä ja mä oon sun kaaso. *(Halaa taas.)*

Elina:

Antero. Minulla on jo kaaso.

Antero:

Sittenhän meitä on kaks.

Elina:

Idiootti.

Antero:

Niin oon. Se on ihan tutkittu, että oon idiootti. ÄO on 68. Suomalaisen keskimääräinen ÄO on 99, eli oon ihan selvästi idiootti ja sinä mun ystävä kun sillain niin sanoit, ei muut sano, ne muut puhuu kun lapselle ja tarjoo tikkareita, eikä siinä mitään, tykkään tikkareista.

Elina:

Wolfgang on kuuluisan Sveitsiläisen käkikellosuvun vesa ja..

Antero:

Osaako tää Vesa Wolfkanki kukkua,
minä osaan, kukkuu!

Elina:

Ei sen nimi oo.. Sä et voi tulla sinne
häihin, saati että olisit kaaso.

Antero:

Juttelin Maurin kanssa ja oli Maurikin
sitä mieltä, että lupaukset pitää pitää,
eli minä oon sun kaaso.

Elina:

Juttelit?! Antero, Mauri on kuollut.

Antero:

Ei oo, tänään just juteltiin sinusta
paskakaivolla.

Elina:

Sä et voi tulla sinne häihin, etkä olla
kaaso, yritä nyt ymmärtää.

Antero:

Ei kannata yrittää kun en kumminkaan
ymmärrä.

Biisi: Ystävän laulu

Antero:

MISTÄ TUNNET SÄ YSTÄVÄN ONKO
OIKEA SULLE HÄN AJAT
ANKEIMMAT SELVITTÄÄ KUKA
VIEREESI JÄÄ KUN ON SINULLA
VAIKEAA JA KUN TARVITSET
AUTTAJAA SILLOIN YSTÄVYYS
PUNNITAN MENE MUUT
MENOJAAN SIITÄ TUNNET SÄ
YSTÄVÄN KUN ON VIERELLÄS
VIELÄ HÄN TURHAT TUTTAVAT
LUOTAS OIS HÄVINNEET PIAN
POIS

Antero lähtee.

Elina:
Scheisse!

Elina poistuu.

Kohtaus 9: Ilmapallotalkoot

*Innokkaat koreografiset koristelutalkoot.
Elina seuraa alistuneena ja on ihan rikki.*

Biisi: Mennään naimisiin / Tiina on niin onnellinen

Ensemble:

ME MENNÄÄN NAIMISIIN, VIIKON
PÄÄSTÄ LAUANTAINA ME
MENNÄÄN NAIMISIIN OLLAAN
YHDESSÄ YHDESSÄ AINA
KAIKKI KELLOT SOITTAAN KUN ELLU
VIHITÄÄN YHTEEN
WOLFKANKIINSA LIITETÄÄN
TOIVON ETTEI ELLU HÄN PETY
WOLFKANKIIN VAAN JAKSAA VIELÄ
VASTOINKÄYMIISIIN

ELLU ON NIIN ONNELLINEN, HÄN
MENEE NAIMISIIN, EI TURHAAN
USKONUT HÄN UNELMIIN, ELLU ON
NIIN ONNELLINEN, HÄN MENEE
NAIMISIIN EI ÄSKEN VIELÄ
TIENNYT KÄYVÄN NIIN
JA ME MENNÄÄN NAIMISIIN

Antero tulee hääportin kanssa jodlaten

Antero:

Tässä hääportti. Ihan ite hitsasin
Maurilta jääneellä Mig-hitsauslaitteella,
sormeni vähän poltin sitte siinä.
(*sormet täynnä tuppoja*) Otin tuossa
selvää, että avioliittoja solmittiin 28878
kpl vuonna 2012. Se on 470
kappaletta enemmän kun viime

vuonna. Eroja puolestaan tilastoitiin 13040 kpl eli kaikista avioituneista pareista eroon päätyi 45,2%. Eli yli puolet kumminkin pysyy naimisissa, eli mahdollisuudet on sillain nii iha hyvät. Minä muuten harjoittelen jodlausnumeroa häihin, tällä tavalla kiekuvat siellä Veitsissä.

Antero lähtee jodlaten.

Ritva:

Hyvä idea Anterolla, mehän voitais kaikki jodlata siellä häissä, kokeillaan.

Kaikki alkaa koittamaan jodlausta.

Elina:

Ja nyt kaikki stop, stop, STOP!

Elina ei kestä enää ja päättää soittaa Wolfgangille.

Elina:

(Saksaksi) Missä oot? Ootko pahassa paikassa?

Wolfgang:

Puhutaan Soomi vaan, ma kayn suggestopedinen soomen kielikurssi ja haluan harjotella sitä, hirmu tehokas on, osaan sanoa jo vaikeita yhdyssanojaki, kuuntele: Vaihtovirtakilowattituntimittari. Jes, oikein meni! Niin mita kysyitkan?

Elina:

Ootko pahassa paikassa?

Wolfgang:

En yhtaan, Matterhornilla, toinen jalka pita.

Elina:

Mulla on tärkeitä asiaa..

Wolfgang:

Steve Balmer ja Bill Gates lähettää terveisiä.

Elina:
Mitä nekin siellä tekee?

Wolfgang:
Mietitan paikannusappsia siihen uuteen digikakikelloon. Niin mita asia sul o?

Elina:
Häät pidetäänkin Sveitsissä.

Talkooväki päästää ilmapallot tyhjiksi.

Wolfgang:
Ei kay! Pita olla Suomi-haat! Isa tulee ja Stephen Elopkin tulee, luonto, yoton yo.

Elina:
Eli haluat välttämättä, että ne on Suomessa.

Kaikki alkaa taas puhalttaa ilmapalloja täyteen.

Wolfgang:
Karelianpaisti, ronttoset ja se kotoinen kalja, kaikki pitää kokea...

Elina:
Vilustut näissä olosuhteissa...räntää, rakeita, häät on pakko olla Sveitsissä.

Kaikki tyhjentää ilmapallojaan...

Wolfgang:
Tanan soitti Oscar de la Renta, tulossa. Gucci, tulossa ja kaikki otottaa eksotiika. Ma haluan ehdottomasti, että ne on..

Elina:
(Huokaa) ..Suomessa.

Kaikki alkaa puhaltaa taas palloja täyteen.

Wolfgang:

Oi mina otota kun tapaan kaikki sinun sukulaiset ja sinu ihana aiti...

Elina:

Wolfgang, Minä rukoilen sinua, että häitä ei pidetä suomessa, minä rukoilen.

Wolfgang:

Ei sitte jos sa ei mitenka taho. Ma varata haapaikka täältä.

Elina:

(Katsoo kaikkia) Häät siirretään sitten Sveitsiin.

Kaikki tyhjentää ilmapallonsa.

Ritva:

..Eihän tässä oo vielä paljon ehdittykään tehdä.. Ei ole kun 130 litraa Karjalanpaistia valmiina, ja juustot kypsytelty, karjalanpiirakoitakaan en oo ehtiny leipomaan Pirkon kanssa kun vasta siinä 3000, helposti ne meni siinä kun katteltiin Tianan ja Saarlesin häitä videolta, Lenkkiä haki Naapurin Veikko 430 pakettia, mutta kyllähän ne tässä kesällä nuotiolla Pirkon kans paistetaan ja ne hirven ruhothan voi pakastaa, jos jollain on kymmentuhannen litran pakastin.. Martta-liiton astiatkin kun palauttaa niin tarpeeseen menee, niin paljon on niillä kysyntää.. Samat astiat kun Maurin ja minun häissä *(itkasee salamaitkut)*. Ja Maurillekaan ei olis varmasti ollu yhtään tärkeätä, että sinun häät olis Suomessa...

Elina:

(*Puhelimeen*) Häät pidetään Suomessa.

Kaikki alkaa puhaltaa palloja.

Wolfgang:

(*Kiipeilee pois kuvasta ja sulkee puhelimen*) Ailahtelelvainen on Soomineiton mieli.

Biisi: Ei vaadi paljon, vain kaiken

Elina:

EI RAKKAUS SOITA VIULUAAN EI
JUOTA LEMMENJUOMAA EI
TAIVAAN KUUTA SE ANNA VAAN
ENEMMÄN EIHÄN RAKKAUS YÖSTÄ
VOIMAA SAA EI NÄYTÄ PALJASTA
PINTAA EI PÖYTÄÄN HUNAJAA
KANNA VAAN PAREMPAA
RAKKAUS ON TUOKSU VAIN TAI
MENNEISYYS HUOKAUS
MUISTOLLE TULISENA KATSELLA
TOISTA VAIN SILMIIN UNISENA
OLKAAN JOSKUS PAINAA PÄÄ

EI RAKKAUS LASKE AAMUJAAN EI
KATSO MIEHEN MITTAA EI TOISEN
PUOLESTA KUOLE VAAN
ENEMMÄN

SILLÄ RAKKAUS PIENEEN
IHMISEEN EI VAADI PALJON VAIN
KAIKEN SEN KAIKEN JOS VOISIN
ANTAA EI PAREMPAA

RAKKAUS ON TUOKSU VAIN, TAI
MENNEISYYS HUOKAUS
MUISTOLLE MYÖS RAKASTUNEEN
SIELUUN SE PELKOJA HEITTÄÄ
LAKASTUNEEN TUNTEEN JOSKUS
HERÄTTÄÄ

EI RAKKAUS KIEDO PUMPULIIN EI
LAULA ILTOJA TÄHTIIN EI VAADI
PALJON VAIN KAIKEN

Kohtaus 10: Hääkuvassa

*Wolfgang tullut Suomeen ja ovat nyt
hääkuvauksessa hääpaikalla.*

Kuvauksessa

*käytetään taustafondia, jossa näkyy
alpit.*

Elina:

Nosta Wolfgang leukaa ylemmäs ja
siristä pikkusen silmiä. Laita toinen
käsi...ei noin...vaan näin.

Kuvaaja:

Nyt tuolta näkyy toi rantasauna ja
uimarit, ton kulissin takaa..

Elina:

Siirrytäänkö tännepäin.. Ja toinen käsi
sitten tähän näin... Ei noin, vaan näin.

Wolfgang:

Nain?

Elina:

Ei vaan näin.

Wolfgang:

Nain?

Elina:

No olkoon nyt näin ja kuvaaja koittaa
nyt ottaa paremman kuvan kun mihin
on tottunu. Neidin ulkoasusta
pätellen oot kuvannu lähinnä
maatalousnäyttelyjen sikoja. Ja hymyä!
Ollaanpas nyt rakas samalla
tehokkaita ja käydään vihkikaava läpi.
Eli ensin

Kuvaaja:

Onks Alpeilla Bajamajoja?

Elina:
Mitä?

Kuvaaja:
Nyt näkyy noi Bajamajat, teidän pitäis olla ihan lähellä toisianne, ei sillain luulis olevan vaikeeta, kun ootte kai naimisiin menossa.

Elina:
Kuvaa!

Kuvaaja:
Tosin en mä tiä kun en oo koskaan mennyt naimisiin, enkä käynny alpeilla.

Elina:
Siis.. ensin tulee alkusoitto, sitten kävellään papin eteen, vesitasoa en valitettavasti saanu ja siitä ei sen enempiä, sitten tulee siunaus, jonka jälkeen luetaan tämä raamatun kohta että, Rakkaus ei kadehdi, rakkaus ei sitä ja tätä ja rakkaus blaablaablaa. Siis tiedätkö tän, että kaiken se kestää..

Wolfgang:
Kaikenko?

Elina:
Kaikessa usko..

Wolfgang:
Kaikessako?

Elina:
..Kaikessa toivoo ja kaiken se kärsii.

Wolfgang:
Kaikenko kärsii?

Ritva tulee.

Elina:
Tässä on äiti. Tässä on Wolfgang.

Ritva:

Juu, minä oon sitte Elinan äiti Ritva. Ja sinä olet Wolfgang, vaikee lausua ennenku se suggestopedinen auttaa, mut voin vissiin ihan hyvin Volskiks sanoo, ihan oot kun kuninkaallinen, en sillain tarkota, että sillain kuninkaallinen, että niinkun se Chaarlssi kun sillain niitten naisten kanssa, vaan sillain kun vaikka Monacon prinssi, no ei oo siinäkään kehumista, mutta noin muuten..

Elina:

Äiti..

Kuvaaja:

Tuleeko äitikin mukaan kuvaan?

Ritva:

..*(Alkaa huutaa ja puhu yliselkeästi)*
Oikein paljon tervetuloa nyt tänne suomeen, eihän täällä nyt ihan ole sillain kun siellä Veitsissä, ei ole alppeja, mutta on tossa semmonen yks pikku mäki, että sinne voit kiivetä jos koti-ikävä iskee. Voit siinä sitten sen Edelwaissin laulaa ja jodlata vaikka vähän. Minäkin oon opetellu jodlaan tällain (*antaa näytteen*).Minä jätänkin teidät nyt tähän, mutta pakko oli tulla tervehtimään vävy-poikaa ja meidän Elina on sitten aika vaikea tapaus jos et oo vielä huomannut, ihan kiva tyttö on kuitenkin, mutta lapsenakin jo kun vaippoja vaihdoin, niin vaipan värin halusi itse päättää, minä nyt kuitenkin lähen tästä niin pääsette jatkamaan, minä vaan tämmönen olen ja sillain ja kaikkea hyvää nyt ja kohtahan me nähdäänkin..*(Itkasee)* Olispa se Mauri saanu tämän kokea.. Minä sitten siellä häissä koitan itkemättä lukea sen

(ylitulkitsee) Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali (itkasee taas) heippa.. (Lähtee)

Wolfgang:

Kaiken se karsii..

Elina:

Ja nyt se kuva. *(Kuva otetaan)*
Nähdään sitten sovitussa paikassa sovittuna aikana, mä meen vielä tarkistamaan, että kaikki on kunnossa. Pärjäätkö sinä rakas?

Wolfgang:

Juu parjaan.

Elina lähtee.

Wolfgang:

(Miettii) Olenko ma heliseva sumpaaali..?

Kuvaaja:

Onnea. Sitä sä tosiaan tuut tarviin.
(Lähtee)

Wolfgang:

Kaiken se karsii...

Antero tulee laulaen ja esittelee itsensä Wolfgangille laulaen ja Wolfgang lähtee Anteron mukaan.

Biisi: Kulkuri ja joutsen

Antero:

OON KULKURIKSI SYNTYNYT MÄ
VAINEN, JA PALJAIN JALAIN
KIERRÄN MAAILMAA NÄIN KERRAN
UNTA JOUTSEN TAIVAHAINEN MUN
ANTOI HETKEN KANSSAAN
TAIVALTA NÄIN MAAT JA METSÄT,
JÄRVET MAANI ARMAAN SEN
KAIKEN SINITAIVAHALTA NÄIN

TUULI LAULOI LAULUJAAN, SADUN
HOHDE PEITTI MAAN IHANAMPAA
EN MÄ KOSKAAN NÄHDÄ SAATA

Antero käy tanssiin. Wolfgang epäröi mutta

liittyy sitten mukaan. Laulavat yhdessä.

NIIN PÄÄTTYI UNI, MUTTA VIELÄ
VUOTAN MÄ KOHTAAVANI KERRAN
JOUTSENEEN JA SIIHEN ASTI
UNELMIINI LUOTAN ON HELPPO
UNEKSIA IHMISEN SIKS PALJAIN
JALOIN ONNEANI ETSIN JA
HUOLET LAULULLANI HAIHDUTAN
ELÄMÄ ON IHANAA, KUN SEN
OIKEIN OIVALTAA JA KUN LENTÄÄ
SIIVIN VALKEIN NIIN KUIN
JOUTSEN

Väliaika

Kohtaus 11. Vihkiminen

*Väliajan jälkeen, kun yleisö tulee
takaisin penkkeihin, heitä kohdellaan
häävieraina. Kysellään esim, onko
sulhasen vai morsiamen puolelta jne.
Ritva on juhlakostyymissä näyttämöllä,*

*ja hänen vierellään hienoja Sveitsin
sukulaisia. Ritva puhuu minkä pystyy,
ja loput käsillä.*

Ritva:

Guutten taak. Bonojour. Hertsilken
vellkommen till bröllöp of my duuther
Elukka, Elina und Wolfkanki aus
Svitzerland. Ich biin Ritva und ich biin
hääröösöö isi. The Toblerone fiilings.
Sö ne pa mal dö avoir un bröllöp. My
ex man Mauri etait hääröösöö också
with the Toblerone feeling. Isi le
mother of Wolfkanki, strax aux Zurich.
Und die ootre folk. Hääröösöö.
Entsuldigen die moskiitos. Ich haabe
hier die das Off. Anvenda, tack. Und
jetst, das bröllöp. Fotografiering.
Verboten. Videoering. Verboten.
Morsiamen ei saa absolument
koskea, ingengöra med the wife. Das
is ain non smoking bröllöp, tupakointi
kielletty. Hääröösöö suur. Fyr alles.
Huhuh. Uhhuh, mersii. Redi stedi
gou.

Kohtaus 12. Has anyone seen the groom?

*Häämarssi alkaa soida. Morsian alkaa
astella alas portaita yleisön takaa veret
seisauttavassa hääeleganssissa.
Morsiamen kulkiessa alkaa morsiusneidot
liikehtiä levottomasti: missä sulhanen on?*

Lilli:

Elukka, älä sano vielä mitään, kaikki
järjestyy...

Pipsa:

Missä sulhanen? Missä Wolfkanki?

Adelheid:

Was ist loss? Wo ist mein Wolfgang??

Pappi:

Oliko muutettu tuo saapumissuunta.
Kun ei näy...

Ritva:

Herrajesta Elukka miten ihana...

Pappi:

Järven suunnastako tuleekin
sulhanen?

Ritva:

Kyyneliä tulee niin paljon ettei nää
sulhasta!

Riikka:

Tää on ihan kun Brooken ja Ridgen
kolmansissa häissä...ei... kun Ridgen
ja Taylorin... ei... kun Ericin ja
Brooken... ei... Ridgen ja Thornen...

Pipsa:

Ei ollu tuolla... piti olla...

Lilli:

Onkos kukaan nähnyt sulhasta? Has
anyone seen the groom?

Pappi:

Tiukimmastakin paikasta on aina
selvitty, tässä ei ole mitään hätää.

Elina:

Missä Wolfgang ?

Adelheid:

Ist das ein Scandinaviche tradition?

Elina:

Mitä sille on tehty?

Lilli:

Ihan, ihan, ihan rauhassa tässä, ei
mitään hätää...

Elina:

Että ei oo mitään hätää?!

Pipsa:

Jos se on eksyny...

Elina:

Mun elämän rakkaus ei ilmesty alttarille niin siinä ei ole kerrassaan mitään hätää? Aina on selvitty? No nytpä ei! Nyt ei selvitä!!

Ritva:

Elukka mussukka, kaikki järjestyy...

Elina:

Nimi on ELINA! Eikä järjesty!

Riikka:

Se rakastaa sua silti, se voi vaan olla jossain jumissa, esim maakuopassa tai vaikka trooppisella saarella ja ehkä syönyt vahingossa hallusinogeenisia marjoja ja tai voi olla muistinmenetys tai psykoosi.

Pipsa ja Lilli:

Riikka hiljaa!

Ritva:

Antero.

Elina:

Antero!

Pappi:

Antero?

Riikka:

Antero.

Elina:

Etsikää heidät!

Juhlaväki häipyä kaaoksen vallassa.

Kohtaus 13: Kaivolla

*Wolfgang ja Antero laulaa kaulakkain
kaivolla, tuntien suurta yhteyttä,
suuressa urheilujuhlan kaltaisessa
tunnetilassa.*

Biisi: Pidä huolta

PIDÄ HUOLTA ITSESTÄS JA NIISTÄ
JOTKA KÄRSII ANNA ALMU SILLE
JOKA ELÄÄKSEEN SEN TARVII
MUISTA SIELLÄ RAKENTAA MISSÄ
KOTI MAAHAN SORTUU KOETA
NIITÄ ROHKAISTA JOTKA
PÄÄTÖKSISSÄÄN HORJUU

SILLÄ JOKAINEN JOKA APUA SAA
SITÄ JOSKUS TAJUU MYÖS ANTAA,
TAJUUN MYÖS ANTAA, TAJUU MYÖS
ANTAA

PIDÄ HUOLTA LUONNOSTA SE
SUSTA HUOLEN PITÄÄ PIDÄ KII
PÄÄTÖKSISTÄ NIISTÄ VOIMA ITÄÄ
MUISTA VANHUKSET EI KUULU
VANHAINKOTIIN TOIMI NIIN ETTEI
NUORUKAISET JOUDU UUSIIN
SOTIIN

SILLÄ JOKAINEN JOKA APUA SAA
SITÄ JOSKUS TAJUU MYÖS ANTAA,
TAJUUN MYÖS ANTAA, TAJUU MYÖS
ANTAA ANTAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Elina tulee.

Elina:

Mä arvasin, että tänne se Antero sinut
toi, Liebe Wolfgang, minä olen
pahoillani, Antero ei ole ihan kuin me
muut, hän on..

Wolfgang:

Ei ole ei. Tama Vaino on miten se
sanotaan soomi keeli, weise,

intelligent, herzlich, heeno mees, paljo heenompi kun kuka keta ole enne tavannu ja han tutustutti minut sinu isa Mauri, heeno mees, paskakuski. Täällä hyvin vahvasti lasna Mauri. Vaino kerto etta tuohon kaivon putos Mauri. Heeno mees, paskakuski. On taalla linnunlaulussa, puiden havinassa, joka paikas on paskakuski.

Elina:

No niin liebe, nyt menemme takaisin hääpaikalle.

Wolfgang:

Ei. Puuda pappi tanne, Minä halu että sinu isa, heeno mees, paskakuski, on mukana haissa. Ja Vaino on sinu kaaso.

Elina:

Minun isäni Mauri, logistiikkayrittäjä, on kuollut! Ja Antero ei ole minun kaaso! Tuo neljä vuotiaan tasolle jäänyt kylähullu on sekottanut sunkin pääs!

Wolfgang:

Ei ole yhtään sekasin Wolfgangin pää. Mine olin jo lahdos lentokoneella koti, kun pelotti -miten se taala sanotaan-perkuleest, pelotti perkuleest sitoutu. Mutta sitten tapasin Vaino, Vaino kuunteli minu ja meista tuli ustava, huva ustava ja Vaino ja Mauri- heeno mees, paskakuski- opetti mulle, mita tarkotta se, että kaiken se karsi. Mutta jos sina sano että Vaino ei olla sinu kaaso, ja etta han olla kulahullu mä sano sulle, etta:

Biisi: Perutaan häät

Wolfgang laulaa:

PERUTAAN HÄÄT, PERUTAAN
YHTEINEN HAUTAPAIKKA
PERUTAAN SIITÄ VÄLISTÄ KAIKKI
MISTÄ VOISI MATKALLA MURHEITA
KANTAA PERUTAAN
HÄÄT, PERUTAAN KAKKU JA
VELJESI BÄNDI SOITETAAN
LÄVITSE SUVUT JA PAPPI ETTÄ EI
SAATU RAAMEIHIN KUVAA MEISTÄ
EI OLLUTKAAN SIIHEN HOMMAAN

Elina:

Wolfgang! Et varmana jätä mua!

Elina laulaa epätoivoissaan:

Biisi: Seurataan johtajaa

KUKA AUTTAA VOIS, KUKA VEIS
MUT POIS KUKA KANSSAIN UUTTA
LOIS VIERITTÄIS KIVEN POIS KUKA
AUTTAA VOIS...

Wolfgang:

Aina sa sano kaikki mita pita teha ja
ma e jaksa sita! Minka varine sukka
mun jalka, mika savu mun hius ja mite
ma seiso ja istu. Ja ma ei halu valkast
mun hammas, ja ma ei halu varjaa
mun.. mun .. no sa tiat kulla. Mine halu
olla niinku Vaino ja Mauri, heeno
mees, paskakuski.

Elina:

Mähän vaan yritän auttaa sua, mä nyt
kuitenkin olen stylisti ja osaan katsoa..

Antero ei meinaa kestää riitaa.

Antero:

En ymmärrä mikä on oikein!

Wolfgang:

Sa urita staila sun elama!

Elina:
En yritä!

Antero:
Tai väärin tai tuomittavaa!

Wolfgang:
Sa urita staila kaikki, ihan kaikki.
Kohta sa varma halu värjätä kaikki
alppi lumi.

Elina:
Se valkonen sopii niille huipuille hyvin,
mutta alppiruusut pitäs kyllä värjätä!

Antero:
Mikä munista onkaan se soikein jos
miljoonaa tutkia saan?

Wolfgang:
Nyt lahte Wolfgang Sveitsi. Ma ole
mielummin vaikka se heliseva
sumpaali. Ole sa se kumiseva vaski.
Ei se ihan kaikke senta karsi. Ny ma
sano vaan hei hei ja kukkuu ja lahe!

*Wolfgang lähtee, Elina jää itkemään.
Antero alkaa lohduttamaan varovasti.*

Biisi: Nostalgia 2

Antero:
MÄ AJASSA OUDOSTI LIIDÄN, TÄÄ
UNTAKO ON VAIKO EI. MÄ
PAIKASTA PAIKKAAN NÄIN KIIDÄN
JA VARJONI TUNNE MUA EI. OLI
MÄNTYJEN TUOKSUT JA
JUHANNUSYÖ JA ÄITINI LEMPEÄ
NIIN; OLI SUOLAINEN ILMA JA
TÄHTIEN VYÖ, NE HETKESSÄ POIS
PYYHITTIIN...

*Elinalle muistuu tässä romahduksen
hetkellä hetkeksi mieleen, kuinka
mukavaa lapsena Anteron kanssa oli.*

Elina:

NÄÄN KARTALLA PIKKUISEN
PALLON, SEN NIMI ON TELLUS TAI
MAA, JA SISÄLLÄ PIKKUISEN
KALLON KÄY IHMINEN
TAISTELUAAN. TÄTÄ NOSTALGIAA
JOKA PÄIVÄ HÄN SAA JOKA
LUULEE JA IHMETTELEE, KOHTA
HALKEAA MAA, MITÄ NÄHDÄ HÄN
SAA, JOKA TAIVAALLE
TUIJOTTELEE?

Antero ja Elina:

ON HELPPOA HILJAINEN OLLA JA
TYTYÄ PUOLIKKAISIIN, TAI
LUOPUA VAIN SOVINNOLLA, JOS
VAHVEMMAT VAATIVAT NIIN

ON TAIVAALLA KUU, SIELLÄ
PELLEJÄ NÄÄN JOTKA VILKUTTA
LAPSILLE MAAN, MONI NÄLKÄINEN
SUU ILMAN VELLIÄ JÄÄ KUUSSA
SIRKUSTA LAJENNETAAN...

Kohtaus 14: Takauma

*Antero ja Elina katsovat molemmat
kaivon maaten maassa.*

Elina:

Tässä me aina makoiltiin ja kateltiin
kaivon, miten tän hajun silloin lapsena
kestikin.

Antero:

Muistakko kun Mauri silloin kerto meille
sen salaisuuden tässä kaivolla?

Elina:

Muistan.

Muuttuvat lapsiksi ja Mauri tulee.

Mauri:

Mitäs ne pilperöt täällä?

Pikku-Antero:

Saaks mäkin tyhjentää paskakaivoo?

Mauri:

Haluuks Elinakin?

Pikku-Elina:

En mä..

Mauri:

Noin se lähtee energia taas
kulkemaan toiseen suuntaan ja putkea
pitkin siirtyy...

Pikku-Elina:

Sehän on vaan kakkaa.

Mauri:

Niin on joo, mutta eikö oo patenttia.
Ihminen syö vaikka omenan ja leivän,
keho ottaa siitä tarpeellisen ja
tarpeeton kuona poistuu sitten takasin
luontoon - energiana...

Pikku-Antero:

Ja Sä kuljetat! Oot sillain nii
paskakuski!

Pikku-Elina:

Kuorma-autonkuljettaja!

Pikku-Antero:

Paskakuskipas!

Pikku-Elina:

Kuorma-autonkuljettaja!

Pikku-Antero:

Paskakuskipas!!

Pikku-Elina:

Kuorma-auton kuljettaja!!

Mauri:

Voi teittiä! On hieno hetki tämmönen.
Siinä te ootte yhdessä, Elina ja Antero.
Oon semmosesta tota meinannu teille
puhua, että tuota, ilmiteerata
semmosta, että te ootte niinkun...

Pikku-Elina:

Mitä ollaan?

Mauri:

Niinkun sinä ja Antero ootte..

Pikku-Antero:

Kavereita!

Pikku-Elina:

Parhaita kavereita!

Mauri:

Tuota noin niin.. Osaatteko pitää
salaisuuden?

Pikku-Antero ja -Elina:

joooo!!!

Mauri:

(*Hiljaisuus*) ...Minä oon teiän
molempien isä...

Pikku-Antero:

Ei mulla oo isää, mulla on vaan äiti.

Mauri:

Kyllä sulla on isä ja se isä oon minä.

Pikku-Antero:

Vautsi! Miten se on mahdollista?

Mauri:

Kattokaas kun joskus voi käydä
paskakuskille semmonen virhe, että
käväseekin letku väärässä kaivossa.
Nyt onkin lasti täynnä, että semmosta

tota noin niin. Olkaas sitten ihmisiksi ja ei kurkita kaivoon liian syvälle ja älkää kertoko kellekään, muistakaa, että lupaukset pitää aina pitää. Elina.. Äiti ei oikein ymmärtäs sitä, että oon kerran vahingossa Pirkon... tuota... kaivon tyhjentäny...(hiljaa itsekseen pois kävellessä) Tai oikeestaan täyttäny..

Mauri lähtee

Pikku-Elina:
Eiks oo hienoa?

Pikku-Antero:
Mulla on isä ja sä oot mun sisko.
Vautsi.

Pikku-Elina:
Sit ei kerrota tätä ikinä kellekään.

Pikku-Antero:
Ei, koska lupaukset pitää aina pitää.

Pikku-Elina:
Niin pitää pitää. Mä meen naimisiin isona - meetsä?

Pikku-Antero:
Emmä tiijä, kun ei mua kukaan huoli, kun mä oon sillain nii vajaa-älyinen.

Pikku-Elina:
Ai nii joo. No mut kun mä meen niin sä oot sit mun mun mikä se on se paras kaveri sille morsiamelle se se se... Niin siis se kaaso. Sä oot sit mun kaaso.

Pikku-Antero:
Mahtavaa! Mä oon sit sun kaasu!

Pikku-Elina:
Ei kun kaaso.

Pikku-Antero:

Lupaat sit kans, koska lupaukset pitää pitää.

Pikku-Elina:

Lupaukset pitää pitää. Tehään hei oikein verivala.

Pikku-Antero:

Verivala? Mikä se o?

Pikku-Elina:

Mä otan tän piikkilangan pätkän, minkä löysin ja sit mä teen haavan meidän molempien sormiin...

Pikku-Antero:

Sattuukse?

Pikku-Elina:

Joo. Mut kaikki tärkeet asiat sattuu.

Tekevät valan.

Pikku-Elina:

Nyt meidän varmaan kannattaa molempien mennä kotiin, kun me valutaan verta.

Pikku-Antero:

Joo, mua huimaaki.

Kohtaus 15: Wolfgang palaa.

Muuttuvat takaisin aikuisiksi ja linnut kiertelee ympärillä.

Elina:

Sit me lähettiin kotiin, meidän äiti pelästy hirveesti, kun valuin verta.

Antero:

Mä vuosin melkein kuiviin, jouduin sairaalaanki.

Elina:
Anteeks.

Antero:
Ei se sun vika ollu, mä juoksin vahingossa väärään suuntaan, kun piti mennä kotiin.

Elina:
Ei kun anteeks kun oon ollu ihan tosi paska sulle, sun olis pitäny oikeesti olla mun.. kaasu..

Antero:
Saat.

Elina:
Puhuuko Mauri oikeesti sulle täällä kaivolla?

Antero:
Mikä on oikeesti ja mikä leikisti? Kun mä leikin kotona pikkuautoilla paskakuskia, niin mä oon oikeesti se ja kun sä stylaat.. stalaat...

Elina:
..Stailaat.

Antero:
Niin kun sä stailaat oikeesti, niin sehän on leikisti, kun eihän ihmiset oikeesti oo sellasia, nehän on vaan meikattu ja puettu semmosiks kun sä haluat, että siis kyllä Mauri mulle puhuu oikeesti jos ajatellaan leikisti ja jos ajatellaan oikeesti, niin puhuu leikisti, mut leikkihän on oikeeta ja oikee on leikkiä ja sillain nii.

Elina:
Nyt mä jäin yksin ja häät perutaan, hirvee häpeä. No, oma vika.

Antero:
Näätkö tuon linnun tuolla puussa.

Elina:

Ai ton harakan? Joo, miten niin?

Antero:

Se on Mauri ja se kysyy sulta, että:
(*Matkii Maurin ääntä*) ”Elukka,
rakastatko sä sitä käkikellomiestä?”

Elina:

Oikeestiko sä väität, että tuo harakka
on isä?

Antero:

Leikisti on oikeesti ja oikeesti on
leikisti ja sillain nii. (*Matkii taas Maurin
ääntä*) Rakastatko käkikellomiestä?

Elina:

(*Huutelee harakalle*) Sillon kun sillä ei
oo Baijerilaisia nahkahousuja.

Antero:

(*Matkii Maurin ääntä*) Ethän sinä voi
stylaata..

Elina:

Se on Antero stailata..

Antero:

(*Matkii edelleen Maurin ääntä*) siis
stailata ihmistä sellaiseksi kuin sinä
haluat.

Elina:

(*Huutelee harakalle puuhun*) Vaikka
sillä ois baijerilaiset nahkahousut?

Antero:

(*Omalla äänellään*) Mitkä ne on?

Elina:

Sellaset kauheet sortsit ja niissä on sit
vielä semmoset henkselit ja..

Antero:

(*Matkii Maurin ääntä*) No sen verran
on varmaan pakko stylaata..

Elina:

Se on isä stailata.

Antero:

(*Maurin äänellä*) Oli mitä oli, mutta siis rakastat kukkuvaa käkikellomiestä.

Elina:

Rakastan.

Antero:

(*Omalla äänellä*) Mitä sä haluisit sille kukkuvalla käkikellokauppiaille nyt sanoa?

Biisi: Jos sä tahdot niin

Elina:

ETTÄ ILMAN RAKKAUTTA HUKUN
ÖIHIN SEKAVIIN JA ILMAN
RAKKAUTTA NO NIIN ILMAN
RAKKAUTTA OLEMME
PUOLITIESSÄ HELVETTIIN

Wolfgang tulee ja jatkaa laulua.

Wolfgang:

SILLÄ ILMAN SINUA HUKUN ÖIHIN
SEKAVIIN JA ILMAN SINUA, NO NIIN
ILMAN SINUA OLEN PUOLITIESSÄ
HELVETTIIN... JOS SÄ TAHDOT
NIIN... JOS SÄ TAHDOT NIIN

Elina:

Sä et lähtenytkään.

Wolfgang:

Ma mietti tuolla metsassa uksi ja ma tahto sun kanssa naimisi. Ma ei tahto olla kumiseva vaski, enka heliseva sumbaali. Niinkun sanota: Kaiken se karsii.

Elina:

Kaiken se karsii.

Antero:

Jopa baijerilaiset nahkahousut.

Elina:

Nyt haetaan pappi ja häävieraat tänne.

*Hääväki tulee metsiköstä ja pusikoista
koristeiden kanssa.*

Pappi:

Ei tarvitse hakea, täällä me ollaan.

Lilli:

Me seurattiin Elina sua ja jäätiin
seuraamaan draaman kaarta tänne
sivummalle.

Riikka:

Näin epäuskottavaa juonta ei oo ollu
koskaan ees Kauniissa ja rohkeissa!

Ritva:

Niin itkettää.

Elina:

Kiitos Antero.

Wolfgang:

Kiitos Antero.

Kohtaus 16: Häät

*Hääväki koristelee kaivonympäristön
ja Antero laulaa sillä aikaa.*

Biisi: Rakkautta vain

Antero:

RAKKAUTTA VAIN TUULI LÄMMIN
JOSTAIN TUO RAKKAUTTA VAIN
KANTAA KUULAS VIRRRAN VUO MÄ
EN TIEDÄ JOS TUNNEN MÄ VÄÄRIN
UNTA TÄÄ EHKÄ ON VAAN MUT
TAVOITTA VOIN STRATOSFÄÄRIN
KUN SILMIISI KATSELLA SAAN

RAKKAUTTA VAIN KUISKII METSÄN
SUURET PUUT RAKKAUTTA VAIN
TUIKKI JUPITERIN KUUT KENTIES
NÄÄNKIN MÄ PELKKÄÄ VAIN
HARHAA JÄRJILTÄIN OON
KOKONAAN MUTTA LIITELEN
TÄHTIEN TARHAAN KUN MÄ
KÄTTÄSI KOSKETTA SAAN

Pappi:
Tahdotko Sinä Elina...

Antero astuu esiin

Antero:
SEIS!

Elina:
Antero! Pliis! Ihan totta!

Riikka:
Täähän on just kun Carolinen ja
Ridgen häistä sillä on jotain tätä liittoo
vastaan ja...

Antero:
Morsiamen isä haluaa puhua. Nyt.

Pipsa:
Eikös se oo kuollu?

Ritva:
Antero pieni..

Antero:
En oo pieni, oon keskikokonen, tasan.
Suomalaisen miehen keskipituus on
espoolaisille 1983 ja sen jälkeen
syntyneille vuonna 2010 tehdyn
tutkimuksen mukaan 181 cm ja minä
oon 181 cm. Tosin en oo espoolainen
ja oon syntyny ennen vuotta 1983,
mutta tähän tutkimukseen on nojattava
kun muita ei oo. Sen jälkeen kun
Mauri tippu sillain nii kaivoon, niin se
on ollu siitä lähtien sillain nii joka

paikassa, kun Mauri on muuttunu osaksi kosmosta. Ennen Mauri oli vaan kuorma-autossa, paskakuski kun oli, mutta nyt Mauri on joka paikassa, on galagsien pyörteissä, linnunradan sumussa, havisevissa puitten lehdissä, tai vaikka koiranpaskassa, joskus syksyllä on selvästi omenissa Mauri, kun niin kivan näkösiä ne punaset omput, tuulessa on Mauri ja kun laitan näin sormen ilmaan niin Mauri puhaltaa jos on sillain nii pipi. Mauri on nyt tässä tuolla harakassa ja haluaa toivottaa Hääparille onnea paljon ja toivoo, että pitkään kukkuu käet teiän yhteisessä käkikellossa. Jos te kaikki kuuntelette oikein tarkkaan sillain nii tosi tosi tarkasti, niin teki voitte kuulla kun Mauri puhuu.

Hämmentyynyttä supinaa.

Wolfgang:

Kaikki kuuntele ny mita asia Mauril o, heeno mees, paskakuski?

Kaikki kuuntelee. Ritva lähestyy harakkaa.

Ritva:

Saat anteeks Mauri ja kyllä minä sen koko ajan tiesin, että kävit Pirkolla muutakin kun paskakaivon tyhjentämässä ja Antero, oon pitänyt sua aina kun omana poikana, en vaan sanonu tästä mitään, kun odotin, että Mauri kertoisi ite. Et kertonu kun nyt vasta, no helpompihan se on tietysti sieltä rajan takaa huudella. Minäkin voin nyt Mauri sulle tunnustaa, että piilotin sun joka palkasta pikkusen, että pääsisin Pakkinhamin palatsia kattoon paikan päälle Pirkon kanssa,

mutta Elukan opiskeluihin meni ne rahat sit kumminki.

Kaikki alkavat tunnustaa syntejään.

Lilli:

Mulle tuli kans ihan hirvee tarve tunnustaa kaikkee. Hei kuulkaa kaikki, mun keskeneräisessä väikkärissä on pari kohtaa kopioitu netistä, tai no ehkä kolme... Mun koko väikkäri on tähän asti kopsattu.

Pipsa:

Mäkin haluan tunnustaa! Laitoin kerran Amadeuksen pizzaan risiiniöljyä, että ois ees joskus äidin kanssa viikonlopun kotona. Istu sit koko viikonlopun vessassa... Mc Donaldsilla.

Amadeus:

No mä aattelin.. Mä pöllin aina kaikkien isäpuoliehdokkaiden röökkit ja nuuskat.

Pipsa:

Minkä kaikkien?

Amadeus:

Viime viikollakin kolmelta eri tyypiltä.

Pipsa:

Tunnustan.

Ripittäytymiset kiihtyvät.

Riikka:

Ei mulla sillon viime kesänä mikää sikotauti ollu, vaan olin laittamassa huuliin botoksia kun halusin näyttää Taylorilta, mut just sillon Ridge ja Thorne potkasi mua jalkapallolla ja se botoksi meni poskeen.

Wolfgang:

Bestmanini Arnold halu kans sano jotain.

Arnold:

(Kuiskaa jotain Wolfgangille)

Wolfgang:

Han kerto, että hane tautu kayda pissalla.

Arnold:

I'll be back. *(Menee)*

Elina:

Minä tunnustan, että olin ihan hirveä ihminen.. Anterolle ja kaikille.

Ritva:

Eikös vävypojalla ole mitään tunnustettavaa?

Wolfgang:

Kakikellopusines olla sellane, että nitte suntie tunnustamise ei yks haajuhla riita.

Pappi:

Minä taas tunnustan, että minun pitkämielisyyteni ja lempeyteni alkaa olla koetuksella. Ja minä kysynkin nyt sinulta... harakka... että SAISINKO MINÄ VIIMEIN VIHKIÄ TÄMÄN PARIN???

Antero:

Mauri sanoi että on ok. Anti mennä.

Pappi:

Harakan... ja tämän seurakunnan läsnä ollessa... kysyn sinulta Elina Inkeri Tossavainen tahdotko ottaa tämän Wolfgang Michael Kukuksuhrin aviomieheksesi ja kunnioittaa häntä myötä ja vastoinikäymisessä?

Elina melkein romahtaa.

Elina:
Tahdon.

Pappi:
Haluatko Sinä Wolfgang Michael
Kukuksuhr ottaa tämän Elina Inkeri
Tossavaisen aviovaimoksesi ja
kunnioittaa häntä myötä ja
vastoinkäymisessä?

Wolfgang:
Tahton.

Pappi:
Julistan Teidät mieheksi ja vaimoksi.

Hääjuhlat alkavat.

RAKKAUTTA VAIN LIITTYY
NOUSUUN AURINGON RAKKAUTTA
VAIN TÄYNNÄ OON KUN ILTA ON
EHKÄ LUONUT OON ITSELLEIN
HAAVEEN TOTUUTTA
SEKOITTAMAAN MUTTA
KARKOITAT JOKAISEN AAVEEN
KUN MÄ SYLIINI SINUT VAIN SAAN

RAKKAUTTA VAIN TUULI LÄMMIN
JOSTAIN TUO RAKKAUTTA VAIN
KANTAA KUULAS VIRRRAN VUO MÄ
EN TIEDÄ JOS TUNNENKIN VÄÄRIN
UNTA TÄÄ EHKÄ ON VAAN MUTTA
TAVOITTA VOIN STRATOSFÄÄRIN
KUN MÄ SILMIISI KATSELLA SAAN
RAKKAUTTA VAIN... RAKKAUTTA
VAIN... RAKKAUTTA VAIN...

*Juhlat seestyvät kaivon kannella. Antero
ja Elina kahden.*

Elina:
Antero. Mikä sulla on?

Harakka on poissa.

Antero:
Kato. Mauri on lähteny.

Elina:
Älä sure. Maurihan on kaikkialla.

Antero:
Niin onki. Sussa.

Elina:
Ja sussa. Antero. Sä et tunnustanu mitään. Ala tunnustaa.

Antero:
Minä voin tunnustaa, että minulla ei sillain nii oo mitään tunnustettavaa. Teen kaikki hölmöydet ihan julkisesti.

Elina:
Jääkö sulle sitten yhtään mitään jännittämistä?

Antero:
Joo. Että miten sä Elina minut stailaisit.

Kaikki katsovat Anteron, vaatimattomastikin sanottuna, sekalaisen mielenkiintoista asukokonaisuutta.

Elina:
En mitenkään, tuo tyyli on pettämätön ja jaljittelemätön. Älä vaan muuta sitä. Se olis tyylikrikos.

Biisi: Oi mikä ihana ilta

HÄN ISTUU RANTABAARISSA
JUO KYLMÄÄ OLUTTA
HÄN KATSELEE LAIVOJA
JOTKA PURJEHTIVAT OHITSE NIIN
HILJAA.

OI MIKÄ IHANA ILTA
VOI TAPAHTUA MITÄ VAAN

HÄN TAPAA MONTA YSTÄVÄÄ
MUT TOIVOO ETTÄ TAPAIS
JONKUN, JOKA OLIS VIELÄ
ENEMMÄN

HÄN NOUSEE YLÖS
KYLPLYAMMEESTA PITKÄT
HIUKSET KIETOO PYYHKEESEEN

HÄN LAITTA KYNSENSÄ LÄHTEE
ULOS LÄMPIMÄÄN ILTAAN

OI MIKÄ IHANA ILTA VOI TAPAHTUA
MITÄ VAAN HÄN TAPAA MONTA
YSTÄVÄÄ MUTTA TOIVOO ETTÄ
TAPAIS JONKUN JOKA OLIS VIELÄ
ENEMMÄN

Loppu